

[Robert Mikkelsen.]

idømme Afskedigelse — Afskedigelsen maa i saadanne Tilfælde naturligvis finde Sted med fuld Pension —, og dels ved, at man forflytter den paagældende overordnede til anden Ressort, hvor Indflydelse paa tidligere underordnedes Tjenesteforhold kan undgaas. Hvis man intet foretager sig i den Henseende, kan Resultatet blive, at Tjenestemandssagerne ikke saa meget kommer den overordnede unationale Tjenestemand til Skade som den underordnede, der med Rette har rejst Klage mod ham.

Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til under en Udvalgsbehandling at drøfte disse Forhold. Efter en saadan Drøftelse vil vi tage endelig Stilling til det forelagte Forslag til Beslutning.

A. M. Hansen: Jeg er enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Kristen Amby) i, at der tiltrænges en mere ensartet Behandling af de Sager, der vedrører Tjenestemænd, som er sigtet for unational Optræden under Besættelsen. Naar man ser de forskellige Domme, der er afsagt ved Tjenestemandsdøstolen, maa man virkelig sige, at der ikke paa dette Omraade i Danmark er Lighed for Loven. Jeg vil gerne som Ordføreren sige, at jeg ikke her tager Stilling til, hvorvidt Dommen bør være mildere eller strengere, men det maa ikke kunne ske, at af to Personer, der har handlet paa samme Maade, frikendes den ene og den anden stemples for Livet. Derfor er jeg enig i de Synspunkter, den ærede Ordfører har gjort gældende, og glæder mig over, at den højtærede Minister har givet Udtryk for, at han kan tiltræde, at der bliver truffet Foranstaltninger til en Revision.

Jeg kan i Overensstemmelse med disse Udtalelser give mit Partis Tilslutning til det foreliggende Forslag. Der er fra forskellig Side peget paa, at Forslaget skal sendes i Udvalg, og dette har jeg ikke noget at indvende imod.

Paul Holt: Spørgsmaalet om en Appellinstans i Tjenestemandssagerne har været berørt lige fra det Tidspunkt, da denne Lov blev foreslaaet. Det har vist sig, at der er opstaaet temmelig megen Uro om visse Afgørelser. Det maa siges, at det er paa sin Plads at undersøge Mulighederne for at indføre en Appellinstans under en eller anden Form. De Grunde, der er blevet fremført mod en saadan Appellinstans's Indførelse, er vægtige. Alligevel forekommer det ogsaa mig, at de ikke er saa vægtige, at de udelukker,

at man kan overveje Muligheden af at indføre en saadan Appellinstans.

Jeg kan derfor paa min Gruppens Vegne give Tilsagn om, at vi vil støtte dette Arbejde, og udtale Haabet om, at man i et Udvalg kan finde en Vej frem, efter at man har overvejet de forskellige Synspunkter og har haft Lejlighed til at høre de Repræsentanter, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. C. Hansen) har ønsket at høre i denne Forbindelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kristen Amby): Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for hans ubetingede Tilslutning til vort Forslag. En almindelig ubetinget Tilslutning vilde nemlig have indebaaret den store Fordel, at dermed var Sagen sat i Værk med det samme — og jeg synes den haster —, for hvis Folketinget havde besluttet sig til at vedtage denne Beslutning, vilde Finansministeren allerede nu kunne gaa i Gang med Undersøgelser af, om en Ændring kan gennemføres, og vilde saa formentlig ogsaa forholdsvis hurtigt være kommet med et Forslag derom af den ene eller den anden Karakter. Men jeg forstaar meget godt, at andre Medlemmer har ment, at selve dette, om man skal beslutte nu at henstille til Finansministeren, at Ændringen i hvert Fald skal indeholde noget om en Appel, er noget, som man ogsaa bør prøve. Der er vel ikke noget at sige til det, og under normale Forhold skulde jeg heller intet have sagt dertil; det er rimeligt, at man ser paa Tingene i et Udvalg. Men jeg synes, Sagen haster, for det er jo Menneskeskæbner, det drejer sig om. Hvis nu Rigsdagen bliver hjemsendt — hvad jeg slet ikke ved, om den højtærede Regering agter; man kunde maa ske lade være med at hjemsende den og blot give den Ferie —, saa kunde det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat, og som jeg for saa vidt synes det er rimeligt at nedsætte, dog begynde at arbejde med det samme, saaledes at man forholdsvis hurtigt kom til Klarhed over, om der i Folketinget er et Flertal for at følge — jeg ønsker i denne Forbindelse at sige: Finansministeren. Jeg haaber det.

H. C. Hansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys sidste Bemærkning, at der kan ikke være noget som helst til Hinder for, at dette Udvalg kan arbejde, selv om Rigsdagen i givet Fald sendes hjem; om ikke paa anden Maade, saa kan dog de Mennesker, der kommer til at sidde i dette Udvalg, sætte sig sammen og arbejde med Spørgsmaalet; det for-